

ANXIETATEA ÎN SINDROMUL DE GURĂ ARZÂNDĂ

Purice Virgilia, medic internist, medic medicină alternativă și complementară–reabilitolog, IMSP „AMT Centru”

Purice Vasile, CEO & Innovation Lead, XBuildPro Corp

Șincarenco Irina, dr. șt. biol., conf. univ., Catedra de medicină alternativă și complementară, USMF „Nicolae Testemițanu”

Cereș Victoria, dr. șt. med., conf. univ., Catedra de medicină alternativă și complementară, USMF „Nicolae Testemițanu”

Gîlea Angela, dr. șt. med., conf. univ., Catedra de medicină alternativă și complementară, USMF „Nicolae Testemițanu”

Lacusta Victor, dr. hab. șt. med., prof. univ., Academician, șef catedră, Catedra de medicină alternativă și complementară, USMF „Nicolae Testemițanu”

Introducere. Anxietatea reprezintă o componentă frecventă în tabloul clinic al sindromului de gură arzândă (SGA), cu rol direct în amplificarea durerii și menținerea cronicității. Prin mecanisme neurobiologice centrale (hiperactivare autonomă, disfuncții ale axelor serotoninergice/noradrenergice și sensitizare centrală), anxietatea poate crește vigilența la stimuli interoceptivi și poate accentua răspunsul la durere, reducând toleranța și funcționalitatea.

Scopul lucrării. Evaluarea modificării severității simptomelor anxioase (GAD-7) după 90 de zile de intervenție terapeutică (acupunctura corporală) la pacienți cu SGA farmacorezistent și analiza relevanței clinice a schimbării.

Material și metode. Lotul a inclus 20 pacienți evaluați la momentul inițial (T_0) și la 90 de zile (T_{90}), folosind scala GAD-7 (0–21 puncte). S-au calculat media $\pm$ deviație standard, mediana și intervalul intercvartilic, diferența absolută (Δ) și modificarea relativă (%). Pentru comparația pre–post s-a utilizat testul Wilcoxon Signed-Rank, iar mărimea efectului a fost estimată coeficientul d după Cohen.

Rezultate. S-a observat o reducere relativă de 23,12% a scorului GAD-7. Media a scăzut de la $12,5 \pm 3,2$ (Î95%: 11,1–13,9) la $9,6 \pm 2,8$ (Î95%: 8,4–10,8), iar mediana de la 13,0 (IQR 10–15) la 10,0 (IQR 8–12), sugerând tranziția pacientului mediu din categoria „Moderată” (10–14) către „Ușoară” (5–9). Diferența a fost semnificativă statistic (Wilcoxon $p < 0,001$), cu mărime a efectului mare (Cohen $d = 1,05$).

Concluzii. Intervenția terapeutică determină o reducere semnificativă a simptomelor anxioase în SGA farmacorezistent, cu tranziție clinică către severitate mai redusă și efect statistic mare. Reducerea anxietății s-a asociat pozitiv cu reducerea durerii, ceea ce susține interdependența dimensiunilor senzoriale și emoționale în SGA farmacorezistent.

Cuvinte-cheie: sindrom de gură arzândă, anxietate, GAD-7, durere neuropatică, sensibilizare centrală.

ANXIETY IN BURNING MOUTH SYNDROME

Purice Virgilia, Internist Physician, Specialist in Alternative and Complementary Medicine – Rehabilitation; IMSP “AMT Centru”

Purice Vasile, CEO & Innovation Lead, XBuildPro Corp

Șincarenco Irina, PhD, assoc. prof., Department of alternative and complementary medicine, „Nicolae Testemițanu” SUMPh

Cereș Victoria, PhD, assoc. prof., Department of alternative and complementary medicine, „Nicolae Testemițanu” SUMPh

Gilea Angela, PhD, assoc. prof., Department of alternative and complementary medicine, „Nicolae Testemițanu” SUMPh

Lacusta Victor, PhD, ScD, univ. prof., Academician, Head of department, Department of alternative and complementary medicine, „Nicolae Testemițanu” SUMPh

Background. Anxiety is a frequent component in the clinical picture of burning mouth syndrome (BMS), with a direct role in amplifying pain and maintaining chronicity. Through central neurobiological mechanisms (autonomic hyperactivation, serotonergic/noradrenergic axis dysfunction, and central sensitization), anxiety can increase vigilance to interoceptive stimuli and accentuate the response to pain, reducing tolerance and functionality.

Objective of the study. To evaluate changes in anxiety symptom severity (GAD-7) after a 90-day therapeutic intervention in pharmacoresistant BMS patients and to assess the clinical relevance of this change.

Material and Methods. Twenty patients were assessed at baseline (T_0) and at 90 days (T_{90}) using the GAD-7 scale (0–21). Mean $\pm$ SD, median and interquartile range, absolute change (Δ), and relative change (%) were calculated. Pre–post comparisons used the Wilcoxon signed-rank test, and effect size was estimated using Cohen’s d coefficient.

Results. A 23.12% relative reduction in GAD-7 score was observed. The mean decreased from 12.5 ± 3.2 (95% CI: 11.1–13.9) to 9.6 ± 2.8 (95% CI: 8.4–10.8), while the median decreased from 13.0 (IQR 10–15) to 10.0 (IQR 8–12), consistent with a clinically meaningful shift from the “Moderate” range (10–14) toward the “Mild” range (5–9). The reduction was statistically significant (Wilcoxon $p < 0.001$) with a large effect size (Cohen’s $d = 1.05$). Anxiety reduction showed a positive association with pain reduction ($r = 0.68$), supporting interdependence between sensory and emotional dimensions in pharmacoresistant BMS.

Conclusions. The therapeutic intervention causes a significant reduction in anxiety symptoms in drug-resistant SGA, with clinical transition to lower severity and a large statistical effect. The reduction in anxiety was positively associated with pain reduction, which supports the interdependence of sensory and emotional dimensions in drug-resistant SGA.

Keywords: burning mouth syndrome, anxiety, GAD-7, neuropathic pain, central sensitization.